

JUTRO

NEODVIŠEN POLITIČEN DNEVNIK

Posamezna št. 6 vin.

„Jutro“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — zjutraj. Rokopisi se ne vračajo, nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Glavno uredništvo in uprava je v Trstu, ulica S. Francesco d'Assisi, št. 20, kamor naj se naslovijo vse denarne pošiljave in dopisi. — Za Ljubljano in okolice je uredništvo in uprava v hotelu „Malič“ v Ljubljani. — Po pošti sprejemamo stane „Jutro“ mesečno K 1.50, četrtletno K 4.50, celoletno K 18.— za inozemstvo celoletno K 28.—. — Naročnina se plačuje vnaprej. — Oglasi: 1 mm. visokosti četverstolpne vrste 6 vinarjev, pri večkratnem oglaševanju primeren popust. Mali oglasi: 5 vinarjev za besedo. — Za odgovor je priložiti znamko.

Več idealizma!

Značilno je, da se mladini z nekakim zanosom zavzemajo za prvi slovenski časopis, ki ustreza toku naprednega modernega časa za „Jutro“, časopis, ki je prvi na Slovenskem raztrgal krinko vsej javnosti raz obraz in stopil kljub težavam in zaprekam kot mladenič, čil in poln mladega življenja v resni drami slovenskega naroda in ki kliče s svojo brezobzirnostjo in neodvisnostjo: „Vstani borni narod moj!“ Vedno večja množina simpatizuje z njim in smelo trdimo, to je lep znak za prvi začetek. Naš čolnič je odrinil šele od pristana, a morje je še neizmerno, pota še dolga, predno dospete do mirnega zavetja. A mornarji so čvrsti, krepki. Mnogo se jih je balo, stali so v njem, dokler je bil v pristanu, sedaj so odšli ali v mirno zavetje, ali pa stopili v široko barko, ki jih bo peljala v obljubljeni deželni. Ostali so najkrepkejši, najmočnejši, ki se ne boje čeri, ne somov, ampak ki vidijo edino poti naprej in zopet naprej!

Danes smo se v pravem pomenu besede emancipirali od strupene atmosfere, ki obdaja našo okolico in stojimo kakor naše gore na braniku naše zemlje pod zastavo prostosti, svobode. Zaslužjen je sicer za enkrat precejšen del naše zemlje, k tlom pritiskani pod jarmom mračnjastva, a vpliv te okolice je vzbudilo ljudstvo, nižji sloji danes pojmujejo kariero svojih gospodarjev. Te množice je precej, malenkostni procenti jo sicer zakrijejo večinoma, a čim bolj se tepta že leta dolgo, tem močnejša je, čim bolj za premagano se smatra, tem bolj zmagovito vstaja na dan. Dejstvo, vsekako veselo!

A iščimo pota, ki nas najprvo pripelje do cilja, da bodo sinovi naše Slovenije prosti na svoji zemlji, da razdrobe železne verige suženjske odvisnosti in hlapčevanja pod imperanco, ki nosi naslov: „Fiat lux!“ „Fiat lux“ ponavljamo tudi mi! Saj je skrajni čas, ura gre na dvanajst — to čutijo tudi slovenski ministri pri bogatih koritih.

Naša narodna zavesti naš ponos in glavno naša načela nas morejo in morajo družiti v veliko enoto v eno misel — eno organizacijo. Stari se danes kregajo med sabo, včasih pa dremljejo, a mladina gre vse drugače z drugim nastopom na svojo pozicijo, kajti ona ceni veliko svojo misljo. Iz takih vrst lahko procvita kal velike narodne ljubezni, ki rodi navdušenje, ki ga še potencira načelo, iz navdušenja požrtvovalnost, iz nje delo, a iz dela — uapredk. To so aksiomi narodnih delavcev na polju narodne ekonomije.

Ne jokajmo na razvalinah prostosti, ne nad sužnostjo, ne izpreobračajmo starih rodoljubov, ki resno žele rešiti narod pri rujnem vincu, ampak stopajmo ponosno, jasnega očesa vznosenega poguma polni na polje dela. Ne rabimo političnih trabantov, ampak rabimo načelnih značajev, rabimo mož, ki bodo pripravljali prinesli domovini na altar, ne samo besede, ampak dela, vse delo življenja.

Slovenska javnost naj prevzame mesto praznih fraz, smotno delo. Kulturni tok časa zahteva napora, požrtvovalnosti, katere bo pa plačana z zasmehovanjem, z velikim odporom, z odporom zato, ker bo močna, ker

bo epohalna. Navdušenosti je treba zopet v srca, da razplamte kakor kresovi širom naše domovine, pogledati je treba trpina pri delu, kri hrepeni po svobodi, a je ne pozna, bojevati brezobzirni boj proti sovražnikom slovenskega naroda, proti njegovim izdajicam, poglobiti se v študij časa, ne pa posegati v arzenal fraz.

Treba je novega časa, nove dobe, treba jeklenih značajev, nepremagljive vstrajnosti, ako hočemo peljati to iskro prave naprednosti slovenskega naroda do zmage. Upamo, da stoji z nami organizirana mladina, ki spremlja s simpatijo najnovejše stremljenje. A stojimo trdno: kdor vztraja ka or skala pri svojem prepričanju, ta stvori svet po sebi. Bodimo apostoli odpuščenja medsebojnih preprirov, mučeniki svojega prepričanja, do zadnje srage narodni delavci; kajti naskok na našo zemljo je od sosedov ogromen. Bodimo dalje brezobzirni kritiki sedanjega neznanega stanja tu ali tam, ali pri Šušteršiču, ali pri Bonaventuri Jegliču, ali pa pri nezavednih naprednih članih. Bodimo teoretiki, ako hočemo dati uspeh delovanju in s tem bomo obenem veliki praktiki. Intelektualna izobrazba bo ključ prihodnjih korakov, a obenem bogata žetev.

Pred vsem pa nekoliko več idealizma in še enkrat več idealizma v omrzi srca. Treba je ognja, ki neti delo. In tako se bodo strnili mali delokrogi, v veliko enoto, v napredno, organizirano Slovenijo. In stremimo za tem!

Dr. Anonimus.

Belokrajina vstani!

Ljubljana, 9. marca.

V času, ko se razburkani politični valovi očevidno pomirjajo ter se omejujejo na manjpomembno medsebojno pljuskanje, prodira v deželico preko naših Gorjancev iz vseh virov najljutejših političnih strasti izbruhajoče morje, ki s svojimi valovi drvi belokranjski rod pod zastave volilnega boja, kakoršnega Belo-Krajina še ni kmalo doživela.

Poznate li Belokrajno? Če se Gorenjska slavi kot raj kranjske dežele, je Belokrajina vkljub njenemu pretežno kraškemu značaju drugi raj dežele na jugu, na straži državne meje. In če gorenjski raj v svoji ponositi vznesenosti vzbuja neko veličastno resnobo, te ta belokranjski raj čim prestopiš sleme Gorjancev, v svoji prikupljivi priprostosti objame prisrčno kot prijatelj prijatelja.

Kakor ta raj in kraj, je tudi človeški rod, ki prebiva tod. Priprost, odkrit, kot nežna otroška duša. Ne on sam, njegova žalostna zgodovina kot predstraža turških navalov, njegova vsled naravne lege od ostale dežele po visokem hrbtu Gorjancev izločena osamelost je kriva, če je ta marljivi rod zaostal v napredku za ostalimi prebivalci drugih delov dežele. A v rodu samem klijejo zmoglosti tako izredne nadarjenosti, kakor pri nobenem drugem rodu izmed ostale Kranjske. Dokaze za to hrani slovenska zgodovina in novomeška gimnazija mora belokranjski mladini dati najlepše izpričevalo o tej izredni nadarjenosti. Ta rod bi se bil ohranil v svoji naravni izvornosti, da ni tudi

njega okužila po celi slovenski deželi se razširjajoča „amerikanska“ bolezen. Ne bomo tu preiskovali, kdo je to bolezen zakrivil, ali kdo bi jo bil lahko v kali zadržal. Gotovo je, da je ni bilo potreba. In tudi to je gotovo, da je ta amerikanska bolezen v mnogem, največ pa v moralnem oziru zastrupila do pojava te bolezni še najmanj pokvarjeno ljudstvo. Bilanca tega, kar je iz Amerike v „dolarjih“ priromalo čez Gorjance v ponekod izvzemši onemoglih starčkov in otrok docela izmrte vasice in sela in na drugi strani bilanca tega, kar se je vsled teh „dolarjev“ ne samo v tuje roke razkosalo od rodne grude, nego kar se je vnižilo družinske sreče, nam izkazuje občutno izgubo v življenju tega rodu. Te izgube, ki sega v bodoče rodove, ne morejo popraviti novejša poizkustva na polju umnejše vinoreje, ki se more smatrati kot glavni dohodek tega pozabljenega raja med zeleno Kolpo in kraševitimi tebrji baje-slovnih Gorjancev. Treba bo odločnih požrtovanih mož, ki bodo ljudstvu vnovič vcepili ljubezen do lastne grude ter skušali omejiti pobeg čez „veliko lužo“. Z zgradbo belokranjske železnice so pogoji za to podani, da marljivi Belokranjec se na svoji rodni zemlji včvrsti in ohrani.

Belokrajina je po svoji naravni legi bogata prirodnih zanimivosti, ki se bodo znale prav ceniti še le sedaj ko bodo potom nove prometne zveze odprte tudi vnanjemu svetu. Ako se ozreš z vrha Gorjancev nizdoli proti vzhodu in jugu, si nehote zamisliš kje na obalo Avstrijske Riviere. Posebno lega okoli vinorodnega Semiča je nekaj tako divnega, da ti ostane za vedno v spominu.

Zdi se ti, kot da čuješ vabljivi glas: Pojdi semkaj in ostani pri meni! In kdo nas, ki živimo v „srcu“ Slovenije, kjer se v najbolj narodnih krogih več nemškutari, kot nemškutarijo Slovenci v nemških mestih, in kjer se tudi slovenščina tako spakerači in pači, da je vsaka druga beseda nestvor nemščine in slovenščine, kdo izmed nas pravim, bi se ne topil v radostnih občinskih, če sliši govoriti ta rod belokranjski. Kako lepo, čisto mu teče najpristnejših slovenskih izrazov bogati jezik, ki v svojem narečju ponekod posebno od brega Kolpe nalikuje že sosednji hrvaščini. Ko je pisec tega sestavka svojčas potoval po dotlej malo znani divje romantični, po njemu imenovani „Kranjsko-hrvaški Švici od izvira Čabranke skozi ob Kolpi do Karlovca, mu je neki tukajšnji profesor nasvetoval: Če hočete slišati lepo pristno slovenščino, ustavite se v okolici Adlešič. Še danes sem mu iz srca hvaležen za ta nasvet.

Belokrajina pa je tudi bogata na svojih podzemeljskih zakladih (n. pr. na premoğu), ki znajo prinesiti nov blagoslov celi ti dični deželici.

Ob tem času divja v tej sicer pozabljeni deželici hudi, ljuti volilni boj. Gre se za odločitev vprašanja, ali pade Belokrajina zopet pod peroti črnih gavranov brezvestnih izkoriščevalcev ljudstva, ali pa se Belokrajina to pot vendar vzdrami in si z izvolitvijo svojega rojaka g. Julija Mazelietu otrese okov samopašnega klerikalizma ter si pribavi neomadeževano ime: zavedna slovenska Belokrajina. Ako ima ta rod le še količkaj ljubezni do svoje rodne grude in mu pod do-

sedanjem kraljevanjem krivičnih nasilnežev ni še izumrl čut do pravice, mora ves ta rod iti združeno v boj za svojega rojaka, Le z častno izvolitvijo bodo Belokranjci podali svojem rojaku častno zadošččenje, za vse tiste ognusne krivice, s katerimi so ravno ti, ki zdaj vnovič preže po belokranjskem mandatu, pri zadnjih volitvah, preganjali ne le Mazelietu, marveč so s to krivico onečastili tudi celo Belokrajino.

Ako pa bi se zgodilo, kar pa ne pričakujemo, da bi se Belokranjci dali tudi to pot zasleptiti s praznimi obljubami ali pa magari tudi z denarjem, tedaj bi si sami dali izpričevalo politične nezrelosti. Bili bi kot oni, ki se potaplja, pa ne mara se oprijeti ponudene mu rešilne roke in rajše zagradi za mrtvo roko, da se čim preje in gotovo potopi.

Spomlad se probuja v naravi. Spomlad se probuja tudi v političnem življenju slovenskega naroda. Za to Belokrajina čas je, da se vzdramiš tudi ti . . . Belokrajina vstani!

-r.

Ljubljana-Kranjsko.

To ni podkupovanje volilcev! Klerikalci so zdaj odprli zatvornice svojih milosti in ljubezni do Belokranjcev, da se je bati, da se Belokranjci še pred volitvijo potope v vodi te te klerikalni ljubezni. Najpreje jim je najnovejši kmet dr. Lampe kar v deželni avtomobilu pripeljal tisočake iz deželne blagajne ter jih razsikal med svoje podkupljive duše. Človeku s količkaj zdravimi možgami se morajo nehote odpreti oči, če klerikalci ravno sedaj ob času volitev razsipavajo deželni denar po kraju, ki jim je bil doslej deveta briga. Pa ta korupcija jim še ni zadostovala. Tudi Jarc se je še le sedaj spomnil tistih vinogradnikov, ki vsled toče v občinah Radovica in Drašiče niso dobili državne podpore po lanskoti toči. Takisto se je tudi še le sedaj spomnil živinorejcev, ki so trpeli škodo radi kuge na gobcu in parkljih. To stoji v „Nemcu“ debelo tiskano. Belokranjci se pri Jarcu lahko zahvalijo, da jih je degradiral tako globoko pod vrednostjo človeka, da širnemu svetu oznanja, da belokranjski živinorejci trpe ali so trpeli radi kuge — na gobcu in parkljih. Mi bi se kaj takega niti o Jarcu ne upali pisati, dasi jarci res lahko trpe radi kuge na — gobcu in — parkljih. Tudi radi „zaprtije“ v Belokrajini je Jarc vložil interpelacijo v državni zbornici. Če Belokranjci niso slepi, morajo izpregledati, da so vse te klerikalne dobrote in skrb za Belokrajno ravno ob času volitev čisto navadne limanice, na katere klerikalci nameravajo loviti svoje kaline. Le kdor je slep, se bo vsedel na te limanice, ali pa kdor prodaja svojo dušo in prepričanje po tisti ceni in s takim sredstvi, kakor jih ti

LISTEK.

Nostradamus.

DESETO POGlavJE

Dvor kralja Henrika.

VI.

Floriza zaročena.

„Oh, ne sire, ne! Tako mi Boga, ne! Nasprotno, tu pred vsemi pričam in izjavljam, jaz, ki čitam v vašem srcu kakor v odprti knjigi, da je smrt vašega brata neozdravljiva žalost vašega življenja. Oh, kdo neki bi se drznil trdit, da se je kralj Henrik veselil smrti svojega brata! . . . Drugi bi jo bili že zdavnaj pozabili! Toda vi, sire, nosite kraljevsko svojo boleost, to vam potrjujem! Potrjujem, da se vaša misel tudi v najradostnejšem šumu veselice obrača z neodoljivo silo proti prokletemu mestu Tournonu! Potrjujem, da prihaja vaš brat ponoči in se sklanja čez vas, in da se družijo vaše žive solze z njegovimi mrliškimi! Oh, dober brat ste, sire! Vi niste pozabili. In vi ne bosta pozabili, nikdar, nikdar! . . .“

Henrik II. se je ozrl s steklenim pogledom na Nostradama. Strašno je bilo videti

ta pogled, ki se je zdel, kakor da prosi za milost. Besede, ki jih je imel kralj na jeziku, so morale biti grozne. Duša mu je bila zbegana tako zelo, da je bil tik pred tem, da bi se sam obtožil tournonskega umora.

Za Boga, Henrik!“ mu je zamrmrala Katarina na uho, „bodite močni! Drugače se bo zgodilo da se dvigne pred vami vaše lastno srce, da vas okamenja in vas prežene iz Louvra!“

Te besede so zadele kralja kakor bič. S skrajnim naporom se je pregнал in se pogumno nasmehnil.

„No, messire,“ je dejal s trgajočim se glasom, „vidim, da ste dobro čitali v mojem srcu, ki bo nosilo svojo neozdravljivo žalost, kakor vi pravite, do groba.“

„Oh,“ je zamrmrala Katarina sama pri sebi, „sramota! Ta strahopetec ima pogum samo proti meni! Res, čas je, da pogine, drugače me bo pogubil s sabo vred!“

„Mojster,“ je izpregovoril v tem trenutku vojvoda Guiški s šaljivim glasom, „tudi jaz bi rad izvedel, kaj me čaka!“

Mostradamus mu je pogledal naravnost v oči.

„Gospod vojvoda,“ je dejal, „pravijo vam Brazgotinec!“

„Hvalim se s tem, bogme! In zdi se mi, da se moja brazgotina dobro vidi!“

„Ne vidi je vsako oko, gospod vojvoda, tiste, ki jo vidim jaz! Tukajle jo gledam, nekoliko niže od rame. Globoka rana je, široka in krvava. Na travi ležite in umirate, vojvoda! Umirate in obupavate, ker ste spoznali na svojo smrtno uro, da kosi v lotarinskem grbu ne bodo leteli nikdar tako visoko, kakor ste upali vi!“

„Molčite!“ se je zadržal vojvoda Guiški poluglasno. „Ah, ah,“ se je zagrohotal na glas, „to je pa res tolažilno!“

„In jaz! In jaz!“ je vzkliknila Marija Stuartova, ki ni mogla več premagovati svoje mrzlične radovednosti.

Nostradamus se ji je globoko priklonil in dejal z glasom, polnim neizrekljive nežnosti:

„Madame, vi ljubite Francijo; ostanite tu. Ali, če se vrnete na Škotsko, ogibljite se Angleške! Varujte se ženske, ki bo ljubosumna na vas. Trepetajte, madame, kajti tudi vas gledam obliči s krvjo! . . .“

Marija Stuartova je rahlo vzkliknila in prebledela. Toda takoj nato je stresla svojo prelesto glavico in se zasmejala, rekoč:

„Res, messire, skoro bi nas prestrašili, če bi ne vedeli vsi, da pokriva našo bodočo usodo neprodiren pajčolan. Kaj ne da je vse to samo igra? Saj ne trdite resno, da je mogoče prerokovati bodočnost? . . .“

„Igra, madame?“ je odgovoril Nostradamus z rahlim glasom v tem molčanju, kjer se je razločno slišalo trepetanje zadihajočih se prsi. „Igra!“ Rekli ste pravo besedo, madame. Toda ta igra je matematična. Ali, igra vizije, nemara. Življenje, madama, je kakor ravnina. Ljudje so žitne bilke, ki rasto na tej ravnini. Dogodki pa so valovanje te široke njive, ki jo vznemirjajo vetrovi njenega ozračja . . . Človeški duh ima svoj pogled. Ako jih postavite pred to neizmerno ravan, vidi večina človeških duhov samo klasje, ki jih obdaja. So pa duhovi, ki vidijo nekoliko dalje. Rode se včasih taki — v dolgih stoletjih morda samo eden — ki vidijo do kraja te ravnine. In jaz sem eden izmed duhov, madame . . . Moje oko vidi na kraju obzorja dihe, ki bodo kmalu vznemirjali žito . . . Jaz ne ugibljam, nego vidi mi!

Tisoč pogledov je bilo uprtih v Nostradama. Njegova beseda je bila zdaj mirna in pokojna, toda iz nje je izhajala mogočna prepričevalna sila.

„Govorili ste o matematični igri; izračunajte torej bodočnost Pariza!“ je vzkliknil nekdo s porogljivim glasom.

„Ah, to je vprašanje, ki mi ugaja!“ je odgovoril Nostradamus s smehom, ki je zazvenel tajinstveno po molčeči dvorani. „Zdaj

brezvestni ljudski sledarji kupujejo. Sploh pa tako podre vrste podkupovanje jasno kaže propalost stranke, ki se že ne upa več s poštenimi sredstvi marširati v volilni boj.

Sodba katoliškega moža o klerikalnih pajacih. Povejte mi odkrito, kaj mislite o nastopu svojih pristaev v ljubljanskem občinskem svetu? — Po tem, kar so ta dni uganjala Štefe in dr. Zajec, me osebno žalite, če me še prištevate med njune pristaše. — To veste, — da se moji nazori — že zdavnaj ne strinjajo več s takovo stranko, — kot se je zdaj razvila. Jaz sem katoličan, skušam biti dober kristjan in čeravno ne vem, v koliko sem to željo dosegel, to pa vem gotovo, da med vsemi temi, ki vpijejo, da stoji na katoliški podlagi, ne najdem niti enega, ki bi se tak naslov smel s pravico prisvajati. Vi ste brez konfesije, a vem, da niste brez vere. Ti pa, ki jih imenujete moje pristaše, se drže sicer konfesije, so pa brez vsake vere. Kot stranka se vzdržujejo le še umetno. Kar nas je pravih starih katoličanov, smo se odločili od njih v trenutku, ko smo videli, da jim je vera le sredstvo za politične namene. Kar nas še družijo skupej, je le videz, ali da vam odkrito povem, le edino to, da nismo organizirani tako dobro od zgorej navzdol, kot smo že od zdolej navzgor. Naš škof je še vedno zaverovan v dr. Sušteršiča, čeravno je v zadnjem času že precej hladnejši postal. Prvi naš upliv je ja, da se je škof vendar le odločil zapoditi duhovnike nazaj v cerkev, kot jih je preje podil iz cerkve vnu. Vršni se še vse v procesu moštovega vrenja, kar je nezdravega, gnilega se bo izločilo, ker se mora izločiti, če nočemo izpostaviti katoličanstvo in nevarnost, da ga baš ti, ki pravijo, da ga branijo, pa ga s svojim rvanjem javnim in zasebnim življenjem oskrunjajo in vlačijo v blato političnih in samopasnih špekulacij. Ta kričeča vsakemu vidna disharmonija med teorijo in praksó, med besedo in dejanjem je za vas nasprotnike bodisi politične ali verske, bič, katerega ti sami pletejo in v roke usiljujejo, da znate udrihati nazaj po njih. Razhod je torej neizogiben, kriza je dospela do odločitve. — In kako jo mislite rešiti? — Čisto naravnim potom. Najprej se mora organizirati duhovništvo, se izločiti od kurza, ki plove pod psevdno imenom katoličanstva, kreniti pod pravim imenom v drugo smer, in le kar se popolnoma strinja z našim programom, vzamemo tudi od lajkov seboj na novo ladjo. Nič ne de, ako nas bo izpočetka manj, pa bomo vsaj ti, ki bomo, res to, za kar se bomo izdali. — In oni drugi? — Čim dalje od njih tem bolj za nas. Kar je starejših, bodo pri svojih koritih vživali pokoj, mlajši pa bodo šli med vas, na to pot jih v svoji zaslepljenosti pripravljajo starejši sami in že dolgo. A kaj posebno prida ne pridobite z njimi, na to ste lahko pripravljani. — Kaj pa pravite k dr. Zajčevem in Štefetovemu nastopu v občinski seji? — Veste, da sem resen mož, zato o bebcih in pajacih raje ne govorim. Pozdravljeni! — Na svidenje g. župnik!

Solze po nezvestih ljubimcih pretukajo klerikalci, ker nekaj čujejo zvoniti, da so jim kočevski Nemci odpovedali zvestobo ter ne marajo podpirati klerikalno kandidaturu „profesorja“ Dermastija v Belokrajini. Narodne izdajice, nikar ne jokajte! Svojo srčno bolezen lahko ozdravite po receptu, katerega ste se poslužili v Ljubljani in kmalo bo ozdravljeno vaše srce. Če pa so vsaj kočevski Nemcev že zdaj spoznali, s kake vrsti ptiči so se poročili, potem ne vemo drugega mazilo za vas, kot leščovko in kjer ta ne rase, je tudi brezovka dobra. Sicer pa smo mnenja, da so te vaše solze le mačkine solze in da hočete z njimi javnost in belokranjske volilce le varati in prikrihati resnico, da vaša

ne gre več za to, sire, ali umrete vi za mrzlico ali od sunka s kopljem! Tudi za to ne gre, kraljica škotska, katera je žena, ki preži na vas onostran kanala, in katero je bodalo, ki vas bo ranilo, vojvoda Guiski! Ne gre za to, kateri meč bo predrl vaše prsi, pospod maršal, od kakšne ljubezni vam je poginili, mojster Du Bellay, in kakšna bratomorna borba vas bo vrgla drugega na drugega, — Tavnanes, — Biron, — La Tremolle! Kar hočete vedeti, je usoda Pariza, vsaj najbližja usoda — to, kar se bo zgodilo v par letih! Kri! Venomer kri! Venomer sama kri! Zvonove slišim bliž plat! Na ulicah rožljajo bojni oklepi, galopirajo konji, praskoče streljanje! Kade se pogorišča, Seina vali rdeče valove! Okna hiš se odpirajo! Trupla umorjenih padajo na ulice! Kriki na pogin, smrtno ječanje! Ubijajo, ubijajo! Ena polovica Pariza ubija drugo! Ah, gospodje, to bo klanje, kakršnega ni videl svet izza hekatomb babilonskih! Varujte se, gospodje! Tu med vami hodi strah, ki zaznamuje ene izmed vas z neizbrisnim znamenjem morilcev, druge z usodnimi znamenjem umorjenih! Vsi ste zaznamovani za pokolj! Varujte se, gospodje! Pošast je tu! Smrt vas šteje in vas razdeljuje! . . .“

Nostradamus je umolknil. Njegov ognjeni pogled je objel vse trepetajoče zborovanje.

„boljša“ kočevska polovica vendarle trdno z vami drži.

Kondukteur in Ruhe und hat keine Ruhe. Kaj to koristi, če je človek „vpokojen“, pa nima pokoja, če je „vmirovljen“, pa nima mira. To je kakor deželni glavar brez svoje dežele in glave. Med te vrste „vpokojenimi“ in „vmirovljenimi“ je tudi naš stari šišenski znanec Tomas Pressel, deutsch, Kondukteur in Ruhe . . . und hat keine Ruhe. Kakor je te dni zopet potožil ljubljanskemu kazensko mu sodniku. In mož res nima mira v svoji hiši. Kadar človek pride na sodišče, najde gotovo en del Preželjeve hiše tam in Tomaž Preželj je čisto gotovo tudi zastopan; zdaj on toži druge, zdaj drugi njega, zdaj je zopet za pričo temu, zdaj zopet drugemu. Skratka on nima miru pa ga nima. To pot smo ga dobili za pričo — med strankama Gruntar in Abram. Kaj je bilo zopet? Kaj drugega nego ženske so se pričele kregati, in so sklenile druga pred drugo zapirati vrata omar do stranišč, da ne bi kaj vnu izginilo so dejale druga drugi. V ta ženskin boj se vmesal soprog Abramove. In začele so se peti litanije: Ti stara kamela ti rujava . . . Imaš gobec kot . . . Povsod imaš puč . . . Si bila že zaprta, pa bom naredel, da boš še. Amen teh litanij se je vršil dvakrat pred sodiščem. V prvič je bil Abram kaznovan zaradi teh litanij in ker je Gruntarjeva na te litanije tudi nekaj odgovorila, se Abram je potrudil, da se med njima izvrši zakon zjednačenja. Tožil je Gruntarjevo, da mu je rekla: Tiho bodi stari osel, norec neumen. Kot priča teh „lepih in dražestnih“ litanij pa je bil naš znanec g. Tomaž Prezelj. Kot priča pod prisego zaslišan, izjavi, da govori le nemško, a slovensko pa le razume. On je slišal besede: Vi stari osel — saj boste sedela. Druga priča Gruntarjeva hčerka, pa je celi prizor drugače naslikala. Izpove, da je g. Abram rabil za njeno mater jako žaljive besede, tako n. pr.: „Imaš tak gsit kot stara kamela“. Pri tem je pa Abram še pljunil, da je še deklico oškropil. Mati je na to le rekla: „Vi ste pa lepi, že 75 let ste stari, pa še tako neumni“. — Sodnik navsetuje, naj se stranki lepo poravnata. G. Abram pa to odločno odkloni, zahteva, da se Gruntarjeva kaznuje. Pa tej zahtevi sodnik ni mogel ugoditi, ker se je prepričal, da je bila Gruntarjeva k svoji kritiki vsled Abramovih žalitev izvana. In za to je bila oproščena. Pa g. Abram se je nagrozil, da vzlic temu še ne bo mira. In to so krščanske hiše . . . skrinje miru in sprave!

Kar je zdaj je šele začetek. Tako pripoveduje pajaci iz turške tisk, ko perejo oba zamorca, ki s svojim nedostojnem obnašanjem v mestni dvorani delata sramoto svojim resnejšim tovarišem. Torej to vse, kar sta Štefe in dr. Zajec dozdaj počenjala pri občinskih sejah to naj bo šele začetek? Po tem prerokovanju smemo biti tedaj pripravljani, da bosta ta dva pajaca prevračala še večje kozolce, kot sta jih doslej. Nam je to prav! Ker za dogledni čas še ni prijavljen nobeden cirkus za ljubljanski prater, svetujemo, naj g. župan tema dvema pajacema odkaže primeren prostor, kjer bosta lahko vganjala njihju oštarijske burkljade — mestno zbornico pa se ne sme pustiti ponižati za predstave, ki spadajo v cirkus.

Nova zima. V petek je sneg zapadel tudi po nižjih hribih, pogorje Krima in dolensko gričevje je vse v snegu. Nastalo je občutno hladno. Vremensko stanje kaže na izboljšanje.

Društvo „Klub slov. amater-fotografov“ v Ljubljani si usojta naznanjati, da bo v kratkem pričelo razpošiljati svojim rednim članom krasno opremljen in bogato ilustrirani list (revijo) „Wiener Mitteilungen photographischen Inhaltes“. Omenjeni list, čegar veleza-

Storilo se je široko molčanje, polno groze in tesnobe. Bronaste besede, ki so oznanjale na ves glas bližnje klanje, državljansko vojsko, ki je imela izbruhniti, in nesreče, ki so čakale Francijo, je trosila strah okoli sebe. In v tej nepopisni minuti se je zdel Nostradamus liki plameneč arhangel, obvladujoč s svojim ponosom strti ponos teh vojvod in vojščakov, teh princev, teh dveh kraljic in tega zločinskega kralja. Vsi drugi so bledeli in obračali obraze stran, kakor da bi sleherni izmed njih hotel skriti morilske misli, ki jih je bil magijec razkrinkal na dnu njegovega srca; samo kraljica, Katarina de Medicis ga je pogledala v lice in dejala:

„Ali je to res, messire?“
„Tako res, madame, kakor gotovo so misli in dejanja številke ljudi v računih vesoljstva! Tako gotovo, kakor gotovo pozna tisti, ki pozna številke, tudi njihov rezultat! Tako gotovo, kakor gotovo se bodo nekega dne s truščem porušili kraljevski prestoli! Tako gotovo, kakor gotovo bodo videli nekega dne vozove brez konj in bo človek letal po zraku!“

nimiva in poučna vsebina z raznimi koristnimi recepti in navodili bo nedvomno zelo ugajala, prejmejo redni člani društva brezplačne dvakrat na mesec dokler si mlado društvo v gmotnem oziru v toliko ne opomore, da si najame prepotrebni društveni lokal z laboratorijem in prične izdajati svoj lastni strokovni list.

Za oratrijske koncerte „Glashene Matice“, v katerih se bode privrkat izvajal izvirni Sattnerjev oratorij „V nebozette Marije Device“, se po pravici kaže veliko zanimanje ne le v Ljubljani, ampak po vseh slovenskih krajih. Vstopnice si naročajo v velikem številu ljubljanci, pa tudi posestniki iz Zagreba, Trsta, Gorice, Maribora in iz drugih slovenskih mest in trgov, kakor tudi iz dežele in sicer že sedaj za vse tri koncerte v tobakarni gđ. Jerice Dolenčeve v Prešernovi ulici.

Slovenski Football klub „Ilirija“ v Ljubljani vlnudno vabi na II. občni zbor, ki se vrši dne 23. marca ob 8. uri zvečer pri Mraku na Rimski cesti. Dnevni red: Poročilo načelnika, tajnika, blagajnika, gospodarja, tehnično poročilo in poročilo revizorjev. Raznoterosti.

Trst-Primorje.

Vprašanje tržaške porote. Energičen nastop tržaških slovenskih politikov je zbudil evropsko senzacijo. Ako bi se z vsakim vprašanjem tako energično nastopalo bi bilo lahko mnogo bolje, kot je, ker ponižnega ima samo bog rad, a božje dopadajenje v politiki bore malo koristi, ker je stari rek pomagaj si sam in bog ti bo pomagal, še vedno v modi. Kot rečeno, je sedaj porotniško vprašanje v Trstu tam, kamor je enkrat itak moralo priti. Nazaj se ne more, naprej se ne ve. Vsi odločilni faktorji, pa tudi sam justični minister odklanjajo krivdo na tem res celo v sami Avstriji čudnem slučaju, a izmazati se nihče ne more. Le rdeči princ sto, i možko in se ne gane, ker se je kot dober avstrijski državljani prepričal, da s političnimi prismojenostmi kamore ni mogoče več iti naprej. Sedaj je stvar kot rečeno tako silno komplicirana, da je vsako razmotrivanje hkrati prerokovanje. V prerokovanju se pa ne moremo spuščati, ker v Avstriji se ne da nič političnega prerokovati. A to, sicer sakrosanktno vprašanje je postalo po krivdi kamoristov politikum, za katerega se bo na obeh stranah vihtelo uma svetle meče, ker bo vsaka obeh strank skušala s poslednjimi sredstvi obdržati in priboriti si pravico. Lahki zato, ker vedo da jim je vzlet stolec izpod sedala, Slovenci pa zato, ker vedo da imajo pravo na svoji strani. Vsega odobravanja je vreden namen dr. Slavika, iti do najvišje sodne instance, ter tam pridobiti našemu narodu ljudstvu in jeziku enako vrednost kot jo imata italijansčina in pa pritepena nemščina. Ljudstvo pa naj razvoju tega vprašanja sledi z vso vnamo, in naj pograbi z vsemi sredstvi sovražni nam politikum ter naj ga vrže iz sodne dvorane

Tržaška stanovanjska beda. S tem vprašanjem se nam bo treba večkrat pošteno baviti. Zlasti še zato, ker je postalo to vprašanje poslednje čase političen lim za socialno demokracijo, katera na ta lim lovi kaline — sodruge. Ako bi se namreč hotela socialna demokracija resno pečati s tem vprašanjem, bi morala, da stare moč kamore v občinskem svetu stopiti v stike s slovensko manjšino, pa bi bilo vprašanje kmalu rešeno. Toda, socialno demokratični občinski svetniki sami ravno tako zaničujejo slovensko manjšino, kot kamoristi. poleg tega jim je pa to vprašanje predvsem politikum, ker ne vedo, kam bi naselili svoje rdeče backe, ki so tudi njihovi volilci. Ako jih nastanijo v Trstu, potem jim jih zmanjka za časa volitev v okolici in obratno. Zato bi pa radi vse tako zasukali, da bi delavska stanovanja, oziroma delavske hišice stale tam, kjer je za njih največjega volilskega pomena. Zato pravimo, da je to vprašanje pravi politikum, ker na enak način si ga tolmači tudi kamora. Oboji skupaj so pa na vsak način združeni proti nam Slovincem, ker pri ljudskem štetju se nas da še na kak način skriti, pri volitvah je pa to čisto drugače. Sedaj torej ne vedo kam z nami, z delavci, Slovenci. Eni nas pošiljajo v okolico, to so kamoristi, socialni demokratje se nas pa v okolici boje, zato bi nas raje kar v mestu obdržali. Mi pa, ko imamo največ pravice politizirati pravimo, da spadajo delavska stanovanja na zdrav zrak, nedaleč s sredine mesta, na vsak način pa v bližino tovarn v katerih to delavstvo dela. Pri tako važnem vprašanju politizirati je škandal. Zato bi morali ta škandal naši slovenski občinski svetniki malo razsvetliti, pa kaj, ko jih vedno večina manjka. Tudi s takimi vprašanji bodo morali gospodje resno popečati se. Pa brez zamere!

Srbsko goveje mešo v Trstu. Potem, ko se je enak poskus importiranja mesa iz Srbije v Pulju docela posrečil, in ko so ta mošnji mesarji grosisti morali vsled občutne konkurence srbskega mesa, s cenami precej odnehati, so se tudi v Trstu spomnili na to velevažno stvar. Srbsko meso, ki je sedaj v Trstu na prodaj, napravlja jako ugoden utis, ter moramo priznati, da ugaja na prvi hip, ter je celo okusnejše kot naše domače meso. Zlasti, ako se pazi ž njim, da se ga seka na tako snažen in praktičen način kot se to vrši v Trstu. Le nekaj je obžalovati, namreč, tudi srbsko meso prihaja k nam že odrto, ter vsled tega lahko zapade enaki kritiki kot argentinsko. Po precej dolgi vožnji je seveda umljivo, da je nekoliko potlačeno in potlačeno, vendar ga po naši sodbi ni staviti v eno vrsto z argentinskim, ker ni tako mastno, niti se ne vozi tako daleč kot ono iz Argentine. Predvsem pa pripominjamo, da se ga ne vozi čez morje, temveč po suhem, kar tudi mnogo velja. Mogoče da bo ta poskus importiranja srbskega mesa vendar kaj vplival na pretirano visoke cene. Seveda, boljše bi bilo uvažati živo govedino in jo tu pobijati, toda, kaj hočemo, ko pa slavna avstrijska vlada tega ne pripusti.

Faltni „Indipendente“ se jezi. To sicer ni nič čudnega, da se ta brezpomembni listič, ki ga bere 800 prismojenih mangiaslavov na dan jezi. Jeza je še edini „Raison d'eter“ te neznane cape. Toda da našim ljudem, in sicer Rybaču očita da je v parlamentu lagal, to se že ne da več prenašati. Pravi namreč, da je Rybač lagal, ko je trdil, da slovenski odvetniki dopisujejo italijanskim strankam v njihovem materinem jeziku. To pa ni res, ker naši odvetniki so, kot smo že včeraj omenili, res vse preveč obzirni, pa se pripeti, da celo v slučaju, da sta obedve stranki slovenski, le za uslugo nezmožnemu sodniku, govore iz same uslužnosti celo laški zagovor. Znanu so nam taki slučaji iz najnovejše dobe. Pa to drugič. Sedaj gre le za to, če je res ali ne, da je Rybač lagal. Mi vemo, da ni lagal, ker se res naši odvetniki poslužujejo napram Lahom laškega, napram Švabom pa švabskega jezika. Ako hoče „Indipendente“ svoj obup utolažiti, naj kar naroči svojim odvetnikom, da se nauče slovensčine in hrvaščine, da nas, ko bomo tako prismojeni, da se bomo hoteli pravdati potom njihovih pisarn, lepo počaste v našem jeziku. Ako ne, bo ta, nekdanj najbolj cvetoča italijanska obrt docela prešla v naše roke, ker naši odvetniki znajo ponavadi boljše italijansčino kot pa laški odvetniki, da celo boljše od Independentovih mazačev.

Smrkavi regnikoli, ki razgrajajo v tolerančni hiši. V sredo okoli 11. ure po noči so bili prišli v neko tolerančno hišo v zagati della Marinella komaj 17-letni Mihael Pomjulio, doma iz Bari v Italiji, njemu enakoletni Nikolaj de Benedetto, doma iz Trani v Italiji, in 26-letni Silvij Rodriguez, doma iz Toggie, seveda tudi v Italiji. — Bili so vsi nekoliko vinjeni, a posebno ga je imel pod kapo 17-letni junak Mihael Pompilio — V gori omenjeni tolerančni hiši se je de Benedetto sprl s prostitutko Marijo Seljak, ki je bila tudi precej vinjena. V navstali preprij je pa posegel vmes Mihael Pompilio, ki je Mariji Seljak zalučal v obraz grdo psovko, vsled česar ga je ona hotela vdariti s ključem. Na to so pa vsi trije heroji skočili nad nesrečnico in jo nevmiljeno naklestili: breali so jo z nogami in bili s pestmi, dokler ni skoraj brez zavesti obležala. Za tem so jo pa prav po junaško popihali — No, Marija Seljak je pa vložila proti njim ovadbo na policijo, vsled česar so bili vsi trije predvčerajšnjim aretovani in izročeni sodišču, ki jim bo — kakor nagrado za njih junaški čin — dalo za nekoliko dni prosto stanovanje in hrano v zaporih ter jih potem poslala v njih „patria madre“.

Da je le dobil za žganje. 42-letni dninar Karol Radovan, stanujoči na Reni št. 2, je bil predvčerajšnjim popoldne ob 1. uri in pol še tešč. To se pravi, da je bil še tešč v smislu, kakor to smatra on sam: njemu se zdi namreč, da je tešč vse dotlej, dokler ne popije vsaj en „štamperl“ žganja, pa če tudi prej vsaj pol vola. Bil je torej v njegovem smislu še tešč ob 1. uri in pol popoldne, ko se je slučajno nahajal v poslopiju „Okrajne bolniške blagajne“ v ulici dei Gelsi, kjer mu je vdaril v oči neki jopič, ki je bil položen na neko stolico. — „To bo pa že dovolj za štamperl!“ — si je mislil Radovan ter je — tebi nič, meni nič — popobil jopič in z njim odšel v najbližjo — žganjarno, ki se nahaja v isti ulici dei Gelsi. Jopič je bil pa kar celo skladišče raznih predmetov: cel „rog obilnosti“, v njem so bili štir-e ključ, 54 stotnik drobiža, ščetka, tobak, dve žepni ruti in še mnogo drugega. Radovan je v žganjarni prodal vse, kar je le mogel. Pridržal si je le tobak in pa eno žepno ruto. Ob 3. uri popoldne je bil pa v isti žganjarni aretovan, ker je namreč jopičev lastnik Ivan Pavšič, prijavil tatvino policiji.

Tatvine v prosti luki. Predsinočnjim ob 8. uri in pol je bil na izhodu iz proste luke aretovan 30-letni Roman Babič, doma iz Materije, in sicer zato, ker so pri njem našli 12 in pol kg bakra, ki ga je bil v prosti luki vkral na škodo avstrijskega Lloyda. Baker je vreden 20 kron. — Istotako je bil predčerašnjim aretovan na izhodu iz proste luke 57-letni Ljudevit Jazbec, ker so našli pri njem dve steklenici finega olja — sicer vsega skupaj komaj 1 in pol kg — o katerem ni mogel natančno povedati, kje in kako je je dobil: rekel je namreč, da mu je olje podaril neki njemu neznan človek.

Društvo jugoslovanskih železničnih uradnikov opozarja tem potom vse svoje člane, da se vrši III. društveni redni občni zbor danes, dne 10. marca t. l. v Trstu ob 2 in pol uri popoldne in sicer v veliki dvorani „Slovanske Čitalnice“ (glavni vhod Narodnega doma). Razen običajnih so na dnevnem redu druge važne točke, n. pr.: sprememba društvenih pravil in poslovnika, povišanje članarine, ustanovitev podpornega sklada, i. t. d. Z ozirom na važnost dnevnega reda pričakuje osrednji odbor najčastnejše udeležbe toliko od strani tržaških, kolikor od strani zunanjih tovarišev članov. Cilj vseh tovarišev članov dne 10. t. m. bodi tedaj: občni zbor v Trstu, Narodni dom! Osrednji odbor D. J. Ž. U.

Najnovjša telefonska in brzojavna poročila.

Padec Khuena.

Dunaj, 9. marca. Tu so sprejeli z veliko rezervno sporočilo o dogodkih v ogrskem parlamentu, ter sodijo da pride na površje Lukač s programom volilne reforme, s čemer bi bila za vedno pokopana madjarska upornost.

Črna stavka.

London, 9. marca. Vlada je vnovič pozvala premogarje in lastnike naj se pobotajo. Premogarji odklanjajo vsako pogajanje kateremu ni kot podlaga minimalna plača.

Južni tečaj odkrit.

Kristijanija, 9. marca. Raziskovalec Amundsen je došel po velikanskih ovirah na južni tečaj. Kraj, kjer se nahaja ta velevažna točka je krstil z imenom „Plateja kralja Hakona“. Norveška univerza, kristijanski magistrat in kralj so mu poslali brzojavne čestitke. Kralju Hakonu je čestitalo mnogo vladarjev.

Novice.

* **Teža let.** Kakor so zdravniki ugotovili, se teža notranjih organov človeka v višji starosti očitno manjša. Jetra, ki tehtajo pri mladem človeku kakih 1500 gramov, ne tehtajo pozneje več nego 800 do 900 gramov. Možgani izgubijo povprečno 150 gramov, dočim tehtajo v cvetoči dobi človeka povprečno 1165 gramov, imajo v starosti samo 900 gramov. Tudi od obisti je dokazano, da izgubijo na teži 100 do 200 gramov. Nasprotno ne izgubi srce nič od svoje teže, marveč še narašča do visoke starosti. Srce starca je kakih 100 gramov težje nego srce mladega moža.

* **Zgodovina umetnih zob.** Malokomu je znano, da so nosili ljudje umetne zobe že v starem veku. Konstatirali so že pri egiptovskih mumijah umetne zobe iz lesa. V etrurskih grobovih so istotako našli umetne zobe, ki so jih poznali Rimljani že v najstarejši dobi, še več, obstajala je celo odredba, da se mrtvece sme pokopavati z zlatom, ki je držalo umetne zobe, akoravno drugače ni bilo dovoljeno spravljati z mrtveci nobenih dragocenosti. — Umetni zobje so bili izdelani iz slonove kosti. Pred 200 leti se je izgotavljalo umetne zobe iz konjskih in voloskih nožnih kosti. V dobi Friderika Velikega so bili že poznani zobje iz emajla, a poizkušalo se jih je tudi izdelovati iz biserov. Zobje iz slonove kosti so v tej dobi popolnoma izginiti, a velika je bila zahteva po človeških zobeh, ki so jih grobarji dobavljali za drage denarje. Še pred nekoliko leti so zobarji večinoma sami fabricirali umetne zobe, medtem, ko prihaja dandanes ves tozadevni material iz tvornic, med katerimi je največa tvornica umetnih zob v Filadelfiji.

Za kratek čas.

Gospa vidi skozi okno kaplana, ki hoče v posete. Ker pa je imel priti vsaki čas domov mož, ga ni hotela sprejeti in se je skrila za zastor, obenem pa naročila svojem sinu Mirkotu: „Mirko, ako pride gospod kaplan, mu reči, da me ni doma.“

Ko vstopi kaplan v sobo, se Mirko razkorači pred njim rekoč: „Mame ni doma.“ Kaplan pogleda proti zastoru in pravi: „Povej mami, naj prihodnjic vzame tudi noge s seboj.“

Pek Jaka je pogledal ravnokar na pečeno žemlje in rekel: „Čudno, ljudje pravijo, da pečem čemdalje manjše žemlje in jih zato potrebujejo več. Pa to ne more biti res. Kajti čem manjše pečem, tembolj se redim.“

Kaplan Viktor je poučeval v vaški šoli mladino verouk. Oče Luka naprosi kaplana, naj njegovega sina dobro vzgaja o krščanski rusnici.

Pri prihodnji uri prime kaplan Janezka za glavo in ga vpraša:

„No Janezek! povej mi, kaj imaš na glavi?“

„Uši“ se odreže Janezek.

Tržaško kolesarsko društvo „Balkan“ v Trstu
Sedež: kavarna Minerva, via Acquedotto.

Odbor tržaškega kolesarskega društva „Balkan“ je videč nagli razvoj in napredek društva, in v prvi vrsti koristi in interes svojih članov, posnel metodo inozemskih Touring klubov, in sklenil v smislu sklepa občnega zbora 11. februarja 1912. zavarovati svoje člane zoper

KOLESARSKE NEZGODE.

To zavarovanje se deli v dva razreda, in sicer:

I. razred s pravico K 2000.— za slučaj smrti; K 6000.— za slučaj popolne nesposobnosti, K 2.— dnevne podpore za delno nesposobnost od 5 dneva naprej do 200 dni.

II. razred s pravico K 1000.— za slučaj smrti, K 3000.— za slučaj popolne nesposobnosti, K 1.— dnevne podpore za delno nesposobnost od 5 dneva naprej do 200 dni.

Letna članarina znaša skupno z zavarovalnino K 10.— za prvi in K 6.— za drugi razred.

Vsa pojasnila dajejo se bodisi ustmeno vsaki dan od 8.—9. zvečer in ob nedeljih od 12.—1. pop. v dr. sedežu, ali pa pismeno.

Kolesarji, kateri imajo veselje do kolesarskega športa in ob enem da se zavarujejo — dobro došli.

Predsedništvo

Tržaškega kolesarskega društva „Balkan“

Leopold Pegan l. r.
predsednik.

Mali oglasi.

Diplomirani učitelj vješt hrvatsko-srbskom jeziku traži mjesto kao kućni učitelj ili kakovu sličnu službu. Poštozbe na upravu „Jutra“ v Trstu.

Pray malo rabljen gromofon najbolje vrste znamka Angel in 20 plošč premer plošč 25 cm, cena zelo nizka. Naslov pove upravištvo „Jutra“ v Trst.

Lepo meblvano sobo s posebnim vodom, v pritličju, se odda s 1. aprilom v Ljubljani, Poljanska cesta št. 3. Soba je pripravna tudi za pisarno.

Fotograf A. Jerkič Trst, Via Poste 10 Gorica Gosposka ul. 7. Umetniški izdelki, stalne cene.

2 spretna ključavničarska pomočnika sprejme takoj Ivan Triller na Bledu.

Izdajatelj, glavni in odgovorni urednik Milan Plut. Tiska Tiskarna Dolenc (Fran Polič) v Trstu.

Vekoslav Plesničar

TRST ulica Giulia 29 TRST
Trgovina z vsakovrstnim jestvinsklm blagom, razpošilja blago v mestu franko na dom in na deželo po dogovoru.
Postrežba točna in solidna. — Konkurenčne cene

Prilporoča se FRAN KUKANJA

čevljar

Via Pierluigi da Palestrina 3. prtl.
Obuvala vseh vrst za moške, ženske in otroke po nizki ceni.
Špecialiteta: Obuvala za bolne noge.
Popravila.

Oddajo se takoj

v Gosposki ulici št. 3 gostilniški prostori (3 sobe, kuhinja, shramba in klet) ter zraven pripadajoče stanovanje (2 sobi-drvarnica) Lahko se tudi deli in je eventuelno pravno za skladišče. Pojasnila da hišni oskrbnik Al. Kunst, Ljubljana Židovska ul. ulica 4.

Najboljši češki nakupni vir! Ceno posteljno perje!!

Kg sivoga, dobrega, puljenega 2 K; boljše 2.40 K; prima polbel. K 2.80 bel. 4. lega puhastega K 5.10; kg velefinega snežnobelega, puljenega, 6.40 K, 8 K 8; kg puha, sivoga 6 K, 7 K, belega, finega 10 K; najfinjši prsni puh 12 K. — Naročila od 5 kg naprej franko.

Zgotovljene postelje iz gostonitega rdečega modrega, belega ali rumenega nankinga, pernica 180 cm dolga, 120 cm široka, z dvema zglavnicama, 80 cm dlga, 60 cm šir. polnjena z novim sivim, prav stanovitnim puh. perjem 16 K; napol puh 20 K; 24 K; posamezne pernice 10 K, 12, 14, 16 K, zglavnice 3 K, 3.50, 4 K. Pernica, 200 cm dolga, 140 cm šir. 13 K, 14.70 K, 17.80 K, 21 K, zglavnica, 90 cm dolga, 70 cm šir. 4.50 K, 5.20 K, 5.70 K, spodnja pernica iz močnega, črtastega gradla, 180 cm dolga, 116 cm šir. 12.80 K, 14.80 K. Razpošilja se po povzetju, od 12 K naprej franko. Lahko se franko zamenja za neugajajoče se vrne denar. — Natančni cenovniki gratis in franko.
S. Benisch, Dešenice št. 821, Češko.

Odlikovana pekarna in slaščičarna
Vinko Skerk - Trst
Via Acquedotto št. 15. — Podruž.: Via Miramar št. 11
Trikrat na dan svež kruh.
Prodaja vsakovrstnih biškotov, posebno za čaj in bombonov. Sprejema naročila vsakovrstnih tort, kroat in vse predmete za pečl. Najfinejša moka iz najboljših mlinov po najnižji ceni. Fina inozemna vina lu lik-ri v steklen. Brezpl. postrežba na dom Kruh in slaščice se izdeluje igieničkim električnim strojem

RESTAVRACIJA
ALLA STAZIONE
Trst, trg pred juž kolodvorom 3
(Nasproti južnega kolodvora).
Priporoča se slavnemu občinstvu in potnikom, ki potujejo skozi Trst za obilen obisk. Tečl se izvrstno pivo in vino prve vrste.
DOBRA KUHINJA - POSTREŽBA TOČNA
GENE ZMERNE.
Lastnik Anton Andrijancič,
bivši vratar hotela „Balkan“.

Čitajte in strmite!
600 kosov, med njimi v ognju pozlačena ura za 4 K 20 vin.
Krasna v ognju pozlačena, fina anker rem. ura s pozlačeno ploščo s številkami in 36 urnim dobrim idočim orodjem s triletno garancijo. Krasna kravatna igla z samili briljantom, v ognju pozlačen prstan si gospode ali dame, krasen collier z 150 orijentalških biserov, najmodernejši ženski nakit, krasni gumbi za manšete, ovratnike in prsa, 3% double zlato; 6 kosov pravih platnenih robcev, krasno pisalno orodje iz niklja, krasno toaletno zrcalo v etuiju, lepo dišeče toaletno milo, vezan notes, 72 angleških pisarniških peres, 20 korespondenčnih predmetov, ki so neobhodno potrebni za vsako družino. Vse skupaj, z zlato uro vred, ki je sama vredna toliko, stane samo 4 K 20 vin. Odpošilja se po poštnem povzetju po eksportni trgovini H. Spingarn. Krakov št. 328
Pri naročilu dveh paketov dodam še lep žepni nož z dvema ojstrinama brezplačno. Pri vsakem nadaljnem paketu še en nož.
Komur ne ugaja, se vrne nazaj in je torej vsak riziko izključen. (330)

Spomladni kostumi
za dame in deklice so o ogromni izberi o oseh najnovejših barvah, kroju in ozubujajočega ehica po priznani nizkih cenah.
Velika zaloga narejenih oblek za gospode in dečke ter konfekcija za dame in deklice.
Angleško skladišče oblek
O. Bernatović.
Ljubljana Mestni trg št. 5.

Svoji k svojim!
Največja edina slovenska tvrdka
Križmančič & Breščak
ulica Nuova 87 - TRST - ulica Nuova 87
priporoča slavnemu občinstvu
svojo ogromno zalogo manufakt. blaga
Najzmerneje cone. Točna postrežba. — Prevzame se delo po naročbi. Stvari, ki ne ugajajo se zamenjajo takoj. — Angleško volneno blago za ženske obleke, alpagas in različne stofe za bluze in vsakovrstne tkanine volnene v največjem izboru. Perkali, zebrji, panama, satln, oksford in najrazličnejše bombažasto blago. Vsakovrstno telesno, namizno in postelno perilo. Blago za moške obleke: volneno in bombažasto. — Odeje bombažne in volnene, pogrujala za postelje, zavese, preproge, volna in zlma.
Vsaka drobnarija za šivilje in krojače.
Svoji k svojim!

Računski zaključek „Ljubljanske kreditne banke“ k 31. decembru 1911.

ČISTA BILANCA.

Aktiva.

k 31. decembru 1911.

Pasiva.

	K r o n e					K r o n e			
1. Blagajna			185.250	69	1. Del. glav.: 12.500 del. (à 400 K, kup. 1911)	5,000.000	—		
2. Valute			54.218	81	7500 del. (à 400 K, s kuponom za l. 1912)	3,000.000	—	8,000.000	—
3. Menice in devize	6,722.795	66			2. Reservni zaklad	650.691	33		
	43.642	25	6,766.437	91	3. Pokojninski zaklad	89.406	05	740.097	38
4. Predujmi na vrednostne papirje			2,807.766	29	4. Vloge: a) na knjižice	7,782.386	55		
5. Vrednostni papirji			1,791.316	84	b) na tekoči račun	5,470.503	38	13,252.889	93
6. Dolžniki: a) denarni zavodi	1,319.726	08			5. Upniki (inkl. transito stavk podružnic per K 3,365.929—)			5,612.183	34
b) pokritje v vrednostnih papirjih, hipotekah, blagu itd.	8,787.389	66			6. Transito obresti			93.677	63
c) transito račune podružnic	3,423.893	—			7. Nevzdignena dividenda			566	—
d) ostali dolžniki	1,750.892	78	15,281.901	52	8. Dobiček: a) prenos iz leta 1910	50.290	15		
7. Inventar			108.928	66	b) dobiček za leto 1911	433.950	13	484.240	28
8. Realitete			1,187.833	84					
			28,183.654	56				28,183.654	56

RAČUN IZGUBE IN DOBIČKA.

Izdatki.

k 31. decembru 1911.

Prejemki.

	K r o n e					K r o n e			
1. Obresti reeskomptne in transitarne	486.898	26			1. Obresti vrednostnih papirjev	83.396	33		
2. Obresti vlog na knjižice	323.331	07			2. Obresti menic	963.208	66		
3. Obresti vlog na tekoči račun	622.477	10	1,432.706	43	3. Obresti predujmov in tekočih računov	896.597	49	1,943.202	48
4. Upravni stroški			94.618	75	4. Iznos bančnih poslov			316.220	71
5. Plače in stanarine			206.860	33	5. Iznos realitet			29.710	43
6. Davki in pristojbine			109.770	28	6. Prenos dobička iz leta 1910			50.290	15
7. Odpis inventarja			11.227	70					
8. Čisti dobiček za leto 1911 inkl. prenos iz leta 1910			484.240	28					
			2,339.423	77				2,339.423	77

S knjigami in prilogami primerjali in v soglasju našli:

Nadzorstveni svet:

Ubald pl. Trnkóczy l. r., predsednik.

Fran Crobath, l. r., Vit Hrdina l. r., Robert Kollmann l. r., Ivan Mejač l. r., člani.

V Ljubljani, dne 31. decembra 1911.

Ladislav Pečánka l. r.

Alojzij Tykač l. r.

ravnatelj.

PODRUŽNICA LJUBLJANSKE KREDITNE BANKE

Trst, Piazza della Borsa 10

Centrala v Ljubljani — Podružnica v Gorici, Celovcu, Sarajevu Splitu in Celju. Delniška glavica K. 8,000.000. Rezervni zaklad K. 800.000.

obavlja najkulantneje vse bankovne in menjalne posle ter kupuje in prodaja pod jako povoljnimi pogoji

devize in vse vrste denarja. — — — Vloge na knjižice

obrestuje za sedaj s čistimi $4\frac{1}{2}\%$

Prodaja srečke na majhne mesečne obroke.

Vsi Slovenci v dobroznano slovensko trgovino Ferd. Dobaušek-Trst ulica Giosuè Carducci II.

Usojam si naznaniti, da sem zaradi prošle sezone cene vsemu zim kemu blagu močno znižal. V kratkem dospe za novo sezono pomlad in poletje elikanska izbira narejenih oblek za moške, dečke in otroke, najnovejšega kroja in po najmodernejših vzorcih.

Dalje bogata zaloga površnikov, hlač, jopičev, telovnikov, jopic, spodnjih hlač, nogovic, ovratnikov, zapetnic, kravat, čepic, dežnikov in drugih v to stroko spadajočih predmetov.

Specijaliteti za delavce, hlače srajce in monture modre. — Zaradi cen že splošno znan najkonvencijentnejši v celem mestu.

Zgotavljajo se moške obleke po ceni. 2000 vzorcev štof domačih in inozemskih. — Vsaki dan novi dohodi blaga.

Velikanska zaloga izgotovljenih oblek za moške, ženske in otroke

BOHINEC & C.

Ul. delle Torri 2 — TRST — Ul. S. Lazzaro 17 (za cerkvijo S. Antona novega)

Velikanska zaloga vsakovrstnih najmodernejših oblek, površnikov, dežnih plaščev i. t. d. i. t. d.

Najnižje stalne cene.

Obleke po meri od K 50,— naprej.

Najnovejši nakup dobrega blaga.

Solidna in točna postrzeža.

Na obroke!

Velika zaloga izdelanih oblek

Velika izbira letnih in zimskih oblek za gospode in dečke, sukenj, površnikov vseh kakovosti. — Specijaliteti v veznji.

Velika izbira volnenega blaga. — Najzmernejše cene.

Adolf Kostoris - rst

Ul. S. Giovanni št. 16, I. nadst., zraven „Buffet Automatico“ Tel. 251, Rim. II.

POZOR! Skladšče se nahaja v prvem nadstropju.

POZOR! Skladšče se nahaja v prvem nadstropju.

Nova trgovina z izgotovljenimi oblekami „All' Industria Inglese“ Trst ulica S. Catterina št. 7

Velik izbor najlepših in najzadnejših novosti.

Moške obleke od K 18 naprej
otroške " " 18 "
moški površnik " " 20 "
otroški " " 17 "
moške hlače " " 6 "

Velik izbor otroških kostimov.

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

r. z. z n. z.

4 1/2 %

v Ljubljani

obrestuje hranilne vloge po **4 1/2 %** brez vsakršnega odbitka.

Stanje hranilnih vlog: dvajset milijonov. * * *

Popolnoma varno naložen denar. * * *

Rezervni zaklad: K 700.000. * * *